

ת"פ 49379/08/17 - מדינת ישראל נגד אס.או.אס לאמור אחזקות בע"מ, יצחק לאמור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 49379-08-17 מדינת ישראל נ' אס.או.אס לאמור אחזקות בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אס.או.אס לאמור אחזקות בע"מ

2. יצחק לאמור

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד לירון וקנין גולי ומתמחה לי סימן טוב

ב"כ הנאשם עו"ד רענן גל

הנאשם התייצב

גזר דין

תמצית כתב האישום

עמוד 1

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתו של נאשם 2 (להלן: "הנאשם"), כמפורט בכתב האישום המתוקן בשלישית (להלן: "כתב האישום") בביצוע 8 עבירות של אי הגשת דוח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") ובביצוע עבירה של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוח לפי סעיף 118 לחוק. בנוסף, הורשעו הנאשמים בביצוע שתי עבירות של אי תשלום מס שנוכה על פי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"). הנאשם לבדו אף הורשע בביצוע שתי עבירות של אי הגשת דין וחשבון במועד לפי סעיף 216(4) לפקודה, ובעבירה של אי קיום דרישה לפי סעיף 216(1) לפקודה.

2. על פי המפורט בכתב האישום, נאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") היא חברה פרטית אשר עסקה בתקופה הרלבנטית באחזקת מבנים, והנאשם היה מנהלה הפעיל. על פי האישום הראשון והשני לכתב האישום, הנאשמים לא הגישו במועד, במועד 8 דוחות התקופתיים לתקופות 5/17 - 12/17, ארבעה מתוכם, לתקופות 9/17-12/17 הוגשו באיחור ניכר, ולפי דיווח הנאשמים, סכום המס לתשלום הוא 0, משהנאשמת לא הייתה פעילה באותן תקופות. פרטי דוחות 6/17-8/17 לא נמסרו על ידי הנאשמים ואינם ידועים. בנוסף, הנאשמים הגיעו להסדר תשלומים עם רשות המסים ביחס לדוח 4/17, אך עמדו בו באופן חלקי בלבד ושילמו סך של 29,529 ₪ מתוך סכום של 120,360 ₪. הסכום אשר נותר לתשלום הוא בסך 88,657 ₪.

3. על פי האישומים השלישי - השביעי לכתב האישום שעניינם עבירות על פי הפקודה, בתקופה 5/17-6/17 ניכו הנאשמים מס הכנסה ממשכורות ששילמו לעובדים ומתשלומים לקבלני המשנה שלהם, אך ללא הצדק סביר, לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס ההכנסה הנ"ל, וכן לא שילמו היטל בגין העסקת עובדים זרים אותו היה עליהם לשלם, בסך כולל של 117,332 ₪ (ק.רן). בנוסף, ללא סיבה מספקת, לא הגיש הנאשם במועד לפקיד השומה דוחות על הכנסותיו לשנות המס 2015, 2016. כמו כן, והגם שנדרש ביום 1.1.2017 על ידי פקיד השומה, להמציא הצהרת הון נכון ליום 31.12.2016 תוך 120 יום. בלא סיבה מספקת, לא קיים הנאשם את הדרישה ולא הגיש במועד את הצהרת ההון שנדרש להגיש.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

4. ב"כ המאשימה מטעם מע"מ הפנתה לסכום המס הידוע הנובע מדוחות הנאשמת אשר לא הוגשו - בסך 67,000 ₪ לכל פחות, על פי הצהרת הנאשמים, אך ציינה כי סכומם של חלק מהדוחות אינו ידוע משאלה לא הוגשו. בנוסף, הפנתה למחדל בסך של 88,000 ₪ בקשר לדוח לתקופה 4/17. עוד הפנתה לערכים המוגנים הידועים ולענישה הנוהגת ועתרה כי מתחם העונש ביחס לעבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק יקבע בין מאסר על תנאי לשבעה חודשי מאסר בפועל לכל עבירה כאירוע, לצד קנס. ביחס לעבירה לפי סעיף 118 לחוק עתרה כי יקבע מתחם שבין מאסר על תנאי לשלושה חודשי מאסר בפועל לצד קנס. לבסוף עתרה כי יושת על הנאשם עונש שבין ארבעה לחמישה חודשי מאסר, ביחס לעבירות על פי חוק מע"מ, לצד קנס ומאסר על תנאי.

5. ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות בהן הורשעו הנאשמים וטענה כי התייחסות בתי המשפט לעבירה של אי העברת ניכויים היא כאל עבירת גניבה. כן ציינה את חשיבות הסרת המחדלים בסוג העבירות המפורטות בכתב האישום ואת העובדה שהנאשמים במקרה זה לא הסירו את מחדלים הגם שחלפו כשנתיים ממועד היווצרותם. לטענתה, בגין אי הגשת דוחות אישיים, על המתחם לעמוד בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל, בגין כל עבירה כאירוע, לצד קנס שבין 8,500 ₪ לבין 29,200 ₪. באשר לעבירות הניכויים עתרה לקביעת מתחם שבין מאסר על תנאי ל- 7 חודשי מאסר בפועל, בגין כל עבירה כאירוע, לצד קנס שבין סכום הקנס

המנהלי לבין 75,300 ₪. ביחס לעבירה של אי הגשת הצהרת הון עתרה לקביעת מתחם שבין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל. ביחס לכלל העבירות עתרה כי הנאשם ימוקם בין הרף האמצעי של המתחם לבין הרף העליון. לאור אי הסרת המחדלים על ידו. בנוסף ביקשה כי הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות. באשר לכלל העבירות מושא כתב האישום עתרה כי ייגזר על הנאשם עונש שבין 7-9 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי ומרתיע והתחייבות. באשר לנאשמת - קנס סמלי משאינה פעילה.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

6. בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם כי הנאשם היה בעליה של הנאשמת והעסיק כ- 180 עובדים. לטענתו הנאשמת קיימת מאז שנת 2012, בעלת מחזורים גבוהים, ושילמה מיסים כנדרש לאורך השנים. עוד הוסיף כי ביצוע העבירות נובע מקריסתה המהירה של הנאשמת, אשר אף נכנסה להליך של פירוק. על פי טענתו, טרם נגבה תשלום מ- 30% מלקוחות הנאשמת לאור תנאי התשלום (שוטף פלוס 90), והמפרק פועל להעשרת קופת הפירוק. לדבריו כיום מצויים בקופת הפירוק כספים בסך של כ-100,000 ₪, בנסיבות אלה קיים צפי לפיו הסכום יכפיל עצמו, וסביר להניח כי החלק הארי של המחדל ישולם בסופו של יום לרשות המסים. ב"כ הנאשם הוסיף כי גם הנאשם נמצא בהליך פשיטת רגל, ניתן בעניינו צו כינוס (נ/3) והוא משלם סך של 400 ₪ לחודש. באשר למחדלי המע"מ ציין כי הדוחות הוגשו אך לא שולמו. באשר למחדלי מס הכנסה, לדבריו, לאור החוב הגבוה לרואה החשבון, לא יכול היה הנאשם לקבל את חומר הנהלת החשבונות ולהסיר את המחדל, תוך שציין שהדוח האישי בחלקו נסמך ונגזר מדוחות הנאשמת.

7. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 48 נשוי ואב לשלושה ילדים, אחד מילדיו בעל צרכים מיוחדים (נ/1). אשתו של הנאשם איננה בריאה (נ/2). לדבריו הסנגור, אימו הקשישה של הנאשם חתמה על ערבויות בסך 400,000 ₪, אשר נלקחו ממנה בעקבות הקריסה הכלכלית של הנאשם ורעיית הנאשם ערבה גם היא לחלק מהתחייבויות הנאשמת ונשקלת אפשרות להליך פשיטת רגל בעניינה. עוד הוסיף כי הנאשם עובד כיום כמנהל תחזוקה במרכז הירידים ומשתכר 9,000 ₪ לחודש סכום שבקושי מספיק כדי לקיים את משפחתו. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נוטל אחריות ומתחרט על מעשיו, כי לא התכוון לבצע את העבירות ואלה בוצעו משעסקו קרס, וביקש כי ייגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי והתחייבות לצד קנס תוך התחשבות במצבו הכלכלי.

דברי הנאשם:

8. הנאשם הביע צער על אשר ארע וציין כי העבירות לא בוצעו תוך מרמה אלא בתום לב. לדבריו, האירועים קרו בבת אחת והוא הפך מאדם פופולרי לאדם בודד ודכאוני אשר מסתגר בביתו. הנאשם ביקש כי אקל בעונשו אף לאור מצב בנו התלוי בו.

דיון והכרעה:

9. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות המס ידועים וכוללים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה, וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף, עבירות המס המיוחסות לנאשמים פוגעות בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות וכן באמון הניתן בעוסק/נישום שיפעל על פי חוק, וידווח במועדים הקבועים בחוק. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם

מסיהם כנדרש. הגם שעבירות מסוג הנדון נקראות "עבירות טכניות" והן מהעבירות החמורות פחות על פי פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ, פעמים רבות הנזק אשר נגרם מביצוען, אינו טכני כלל ועיקר, וביצוען מביא לחסר של ממש בקופת המדינה.

10. כשעסקין בעבירות על פי חוק מע"מ כמו גם בעבירות של אי העברת ניכויים הנאשמים הם למעשה "צינור" של הרשות לצורך העברת הכספים אליה וניתן בהם אמון כי כך יעשו. כך, אף נקבע כי עבירות אלה נושקות לעבירת גניבה (ר' רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.6.1998), רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל פ"ד נו (2) 37, 46 (2001) (להלן: "עניין ברקאי"), עפ"ג (י-ם) 28376-10-13 יחזקאל נ' מדינת ישראל (18.12.2013)). ראו גם ע"פ (ת"א) לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011) שם ציינה כבוד הנשיאה (בדימוס) ברלינר את הקלות שבביצוע העבירה משכספי הניכויים מצויים בידי העברין. כן ראו התייחסות בית המשפט המחוזי בתל אביב לחומרת עבירות אי העברת ניכויים בעפ"ג (ת"א) 56406-05-17 כובאני נ' מיסוי וכלכלה ועפ"ג (ת"א) 12830-06-17 אלבחר נ' תביעות מס הכנסה תל אביב (3.10.2018) אשר נדונו במאוחד (להלן: "עניין כובאני ואלבחר").

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, במקרה זה המדובר בביצוע עבירות הן במסגרת החברה הנאשמת, הן בפן האישי על ידי הנאשם. באשר לעבירות שנעברו ביחד עם הנאשמת, המדובר בביצוע 8 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים למע"מ במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק, לתקופה שבין 5/17-12/17. באשר לחודשים 9/17-12/17, על פי הצהרת הנאשמים (באיחור ניכר), המדובר בתקופות ללא פעילות ומשכך, מידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצוע העבירות בתקופה זו מתונה ביותר. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשמים לא העבירו את נתוני הדוחות לתקופות 6/17-8/17 ובכך היבט לחומרה. בנוסף, לא ניתן להתעלם מקיומו של מחדל ממשי בסך 67,775 ₪ (מושא דוח 5/17) ומחדל נוסף בסך 88,657 ₪ (מושא דוח 4/17), בגינו הואשמו הנאשמים לפי סעיף 118 לחוק, אשר לא הוסרו.

12. לצד זאת, הנאשמים אף לא העבירו ניכויים בסכום ממשי של 117,332 ₪ (קרן) לתקופות 5/17 ו-6/17. נתתי דעתי לטענות בדבר קריסתה הכלכלית של הנאשמת אשר הביאה לטענת ההגנה לביצוע העבירות. בנוסף לטענה (הגם שלא גובתה בראיות) לכך שהנאשמת פעלה במחזורים גבוהים מאז שנת 2012 ושילמה מיסיה לאורך השנים ועד לביצוע העבירות כחוק. יש באמור כדי למתן במידת מה את חומרת העבירות, בפרט בשים לב לכך שבכל הנוגע לעבירות אשר נעברו על ידי הנאשמים במסגרת הנאשמת, אין המדובר בביצוע עבירות על פני תקופה ארוכה. בנוסף, לא נעלם ממני שאין המדובר בעבירות הדורשות תכנון מוקדם או תחכום ויש אף בניסיונו של הנאשם להגיע להסדר תשלומים ביחס לדוח הנאשמת לתקופה 4/17 כמפורט בכתב האישום, כדי ללמד על ניסיון מצידו בזמן אמת לקיים ולו חלק מחובותיו על פי חוק.

13. לצד האמור, קיים קושי ליתן משקל ממשי ומשמעותי לטענות בדבר קריסה כלכלית ביחס לעבירות אותן ביצע הנאשם בפן האישי. לא הוברר די צורך על ידי ההגנה מדוע לא יכול היה הנאשם להגיש דוחותיו האישיים לשנים 2015 ו-2016, ולכל הפחות לשנת 2015. לא הובהר אף האם הגישה הנאשמת דוחות לשנים אלה כחוק או לא, לאור הטענה לפיה היה עליו להסתמך על דוחות הנאשמת לצורך הגשת דוחותיו האישיים. בכל מקרה, לא הוגשה כל ראיה בתמיכה לנטען במרומז בקשר לקושי הקשור בדוחות הנאשמת לשנים אלה. בנוסף, לא הוברר מדוע לא הוגשה הצהרת הון כנדרש מבלי להתעלם מקשיי הכלכליים של הנאשם במהלך שנת 2017, תקופת ביצוע העבירות. בשל כך, לקשיים הכלכליים של הנאשם תינתן משמעות מוגבלת ביחס לעבירות אותן עבר בפן האישי.

14. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעניינן אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה מושפעת מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם, כמו גם מהסרת המחדל. ניתן ללמוד כי באופן רגיל מדיניות הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים ובהם דובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בסכומי מס גבוהים. ראו רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) (להלן: "עניין יצחקיאן"), רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.06.2014), רע"פ 288/13 אלחלאוה נ' מדינת ישראל (14.01.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (08.05.2014). לצד זאת, לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים מסוימים בהם לא הוסרו המחדלים כלל גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס. ראו כמפורט להלן:

- ע"פ (מחוזי-ים) 2038/10 לוק נ' מדינת ישראל (15.3.2010), המערער הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות לפי סעיף 216(4) (שני דוחות חברה ושני דוחות אישיים), ועבירות של אי העברת ניכויים לפי סעיף 219 בסכום שאינו גבוה. מחדלי כתב האישום לא הוסרו. על המערער נגזר עונש בן 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס על סך 35,000 ₪. בערעור נותר גזר הדין על כנו.
- עפ"ג (מחוזי מרכז) 42790-01-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דהן (25.2.2014), המערער הורשע בביצוע 5 עבירות לפי סעיף 216(4) (4 דוחות חברות ודוח אישי), דוחות החברה הוגשו לא מבוקרים ונקבע כי אין בהגשתם כדי להסיר את המחדל. המחדל הנוגע לדוח האישי הוסר. על המערער הושטו בבית משפט השלום 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות. עונש המאסר נותר על כנו בערעור (בית המשפט המחוזי התערב בגובה הקנס והעמידו על סך 12,000 ₪).
- ת"פ (שלום רח') 17048-12-10 מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס ואח' (23.12.2013), הנאשמים הורשעו באי הגשת 2 דוחות חברה לפי סעיף 216(4) והנאשם בנוסף באי הגשת שני דוחות אישיים. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 12,000 ₪.
- עניין כובאני ואלבחר שם דובר באי הגשת 3 דוחות בהיקפים גבוהים (מעל ל- 10 מיליון ₪ מחזור לכל שנה), עבירות ניכויים בסכומים של עשרות אלפי ₪, ואי הגשת דוח אישי והצהרת הון. המחדלים האישיים הוסרו על ידי הנאשמים, בבית משפט השלום נגזרו על הנאשמים על ידי עונשי מאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות. בערעור, לאחר שהסירו הנאשמים את מלוא מחדל הניכויים והגישו דוחות לא מבוקרים על שם החברות הנאשמות (אחד מהם נקלט וסכומו 0), מצא בית המשפט המחוזי להקל בעונש הנאשמים והעמידו על 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי נתן משקל רב להסרת מחדל הניכויים לאור חומרת עבירה זו, במסגרתה מתבצעת מעילה באמון הן כלפי רשויות המס, הן כלפי עובדים או קבלני משנה מהם נוכו הסכומים. כן נתן בית המשפט המחוזי משקל למאמצים העילאיים, כדברי בית המשפט המחוזי, להסרת המחדלים ומשקל נוסף לנסיבות אישיות. ראו עוד מהעת האחרונה ת"פ (ת"א) 9400-11-16 מע"מ ת"א 1, 2 נ' אס אקס אופנה (28.4.2019).

15. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בקשר לעבירה של אי הגשת דוח במועד למע"מ, גם כאן מושפעת מדיניות הענישה מכמות העבירות אשר בוצעו, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. קיימים מקרים בהם כאשר לא הוסרו המחדלים נגזרו על נאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח (ר' רע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015), רע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016)). לצד זאת, קיימים מקרים רבים בהם מסתפק בית המשפט בגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (ר' ת"פ 1737-11-14 מע"מ ת"א 1, 2 נ' אניל נס (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 4740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 32646-03-16 מע"מ ת"א 1, 2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018), ת"פ

36736-10-13 מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח (22.10.2014), ת"פ 22589-03-12 מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ (17.9.2013), ת"פ 322431-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח' (27.1.2014), ת"פ 64173-06-16 מע"מ ת"א נ' סופר שוק אבי יפו בע"מ (24.12.2018).

16. באשר למספר האירועים, כידוע, בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) נקבע מבחן הקשר ההדוק המשמש לקביעת מספר האירועים. בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015) נקבעו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק בין המעשים. ראוי לציין כי הפרדה בין אירועים ומתחמי ענישה לא בהכרח משנה מהותצאה הסופית. כפי שציין בית המשפט העליון רק לאחרונה, הסיווג לאירועים הוא פונקציונלי ומטרתו לשמש ככלי עזר לבית המשפט הגוזר את הדין, וממילא במסגרת מתחם שנקבע יש משמעות למספר המעשים גם אם סווגו כאירוע עברייני אחד. (ראו מהעת האחרונה התייחסות בית המשפט העליון בע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (5.12.2018) (פסקה 20) לסוגיית מספר אירועים). באשר לעבירות מהסוג הנדון, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה כאירוע נפרד (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)). במקרה זה זו עתירת המאשימה וההגנה לא ביקשה אחרת.

17. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל ועתירת המאשימה מצאתי לקבוע בקשר למרבית העבירות, כל עבירה כאירוע. מתחם העונש ביחס לכל אירוע של אי הגשת דוח למע"מ הוא בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, ולעניין הדוחות אשר הוגשו באיחור: בין מאסר על תנאי לחודשיים מאסר בפועל (בשים לב לכך שלנאשמת לא הייתה פעילות באותה העת על פי הצהרת הנאשמים). ביחס לעבירה לפי סעיף 118 לחוק, בין מאסר על תנאי ל-3 חודשי מאסר בפועל, בשים לב למידת הפגיעה הפחותה מביצוע עבירה זו בערכים המוגנים ולענישה הנוהגת. ביחס לאי הגשת דוחות אישיים למס הכנסה, יעמוד המתחם בגין כל עבירה כאירוע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. באשר לעבירות אי העברת הניכויים, מצאתי להתייחס לשתי העבירות כאירוע ולהעמיד את המתחם הכולל בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בשים לב לסכום העבירות אך לצד זאת, גם לרקע לביצוע ולתקופת ביצוע הקצרה. באשר לעבירה של אי הגשת הצהרת הון, יעמוד המתחם בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר כעתירת המאשימה והענישה הנוהגת (ת"פ 5676-07-15 מדור תביעות לוד נ' דכה (12.9.2016) ו ת"פ 38032-12-14 יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה נ' דבורה (8.5.2017). בשל הרקע המשותף לביצוע העבירות, בפרט אלה אשר בוצעו על ידי הנאשמת והנאשם במסגרת הנאשמת, המתחמים אשר נקבעו יחפפו במידת מה ביניהם.

18. לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוע של העבירות. גובה הקנס מושפע גם מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה דנן נגרם נזק כספי ממשי מביצוע העבירות בסך כולל של 273,764 ₪ לכל הפחות במונחי קרן, כשקיימים כאמור דוחות שנתונים לא נמסרו על ידי הנאשמים. מנגד, מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, המשתכר כיום 9,000 ₪ לחודש, צו הכינוס אשר הוצא בעניינו ולפיו עליו לשלם 400 ₪ בחודש לטובת נושיו, מצבה הרפואי וכלכלי של רעייתו, היותו מטופל בילדים קטינים ובפרט בנו שהוא בעל צרכים מיוחדים. לאחר איזון האמור, מתחם הקנס ינוע בין 8,000 ₪ ל- 25,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

19. בעניינו של הנאשם לא מתקיימים טעמים המצדיקים חריגה ממתחם העונש שנקבע לחומרה או לקולא. הנאשם, יליד שנת 1970, נשוי ואב לשלושה ילדים, אחד מהם בעל צרכים מיוחדים (נ/1). מצבו הכלכלי של הנאשם

קשה, לאחר שעסקו (הנאשמת) קרס, בעניינו הוצא צו כינוס (נ/3) והוא משלם סך של 400 ₪ בחודש לטובת נוסיו. גם מצבה הרפואי של רעייתו אינו שפיר (נ/2). בנסיבות אלה, ועל רקע המסמכים הרפואיים אשר הוצגו, אין ספק כי עונש של מאסר מאחורי סורג ובריוח יביא לפגיעה קשה במשפחת הנאשם. בנוסף, אין ספק כי גם עונש של עבודות שירות יביא להכבדה עליהם, בפרט אף בראי המצב הכלכלי של הנאשם ובני משפחתו (ובכלל זאת אמו ורעייתו) והעובדה שהנאשם עובד כיום ומשתכר כ- 9,000 ₪ בחודש ובסכום זה מכלכל את משפחתו ומשלם את הסכום אשר נקבע לטובת נוסיו. הנאשם נעדר עבר פלילי. הודה וחסך זמן שיפוטי יקר ואלה יזקפו לזכותו.

20. לצד האמור, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנאשם לא פעל להסרת המחדלים ובפרט להסרת המחדלים האישיים בדמות הגשת הצהרת הון ודוחות אישיים, חרף דחיות לא מעטות שניתנו לשם כך. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה וזו מביאה להקלה ניכרת בענישה. ברע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת "סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה" והשנייה "עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם". נתתי דעתי לטענת ההגנה בדבר הקושי להגיש את הדוחות האישיים לשנים 2015 ו-2016 שחלקים מהם נגזרים לטענת הסנגור מדוחות הנאשמת לשנים הרלבנטיות (2015 ו-2016), אך לא הובהר די צורך מדוע קם הקושי, האם לא הוגשו דוחות הנאשמת לתקופות אלה ואף לא ניתן הסבר מניח את הדעת לכך שלא הוסר מחדל אי הגשת הצהרת ההון. המפורט אינו מאפשר התחשבות משמעותית ומקסימלית בנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, מבלי להקל בהן ראש. לצד האמור, מבין שיקולי, נתתי דעתי לטענה לפיה קיים סיכוי כי הנזק לקופה הציבורית יתוקן, ולו במידת מה מקופת הפירוק, בה מצויים כספים נכון להיום (ראו דברי עו"ד עוז סלומון ב"כ המפרק הזמני של הנאשמת בדיון מיום 25.12.2017, עמ' 3 ש' 19 לפרו' בדבר כספים בקופת הפירוק, ודברי הסנגור באותו המועד). מובן שאין באמור כדי להוות הסרת מחדל, או להביא להקלה הניתנת למי שמסירו, אך עניין זה יבוא בין יתר השיקולים.

21. לבסוף, שקלתי את כלל המפורט לעיל ואף שיקולי ההרתעה המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות (עניין יצחקיאן), אך אינם מאיינים אותן - לאחר שאף נתתי דעתי למצבו המשפחתי המורכב של הנאשם ומצב בנו, מצאתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 2: מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, במרכז רפואי אברבנאל, שדרות קקל 51, בת ים. הנאשם יתייצב ביום 1.9.19 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות. מועד עבודות השירות נקבע לאור בקשת הסנגור בעת מתן גזר הדין לדחיה של שלושה חודשים בריצוי העונש, ולאחר שהמאשימה השאירה את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

לנאשם 2: מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה.

לנאשם 2: קנס בסך 13,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 15/6/19. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם 2: יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

חתימת התחייבות - עד היום בשעה 14:00.

לנאשמת 1 קנס סמלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ט, 3 במאי 2019, בהעדר הצדדים.